EUROOPAN PARLAMENTTI 2009 - 2014

Istuntoasiakirja

12.4.2012 B7-0200/2012

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 90 artiklan 6 kohdan mukaisesti

Euroopan unionin tuomioistuimen lausunnon pyytämisestä matkustajarekisteritietojen käyttöä ja siirtämistä Yhdysvaltojen sisäisen turvallisuuden ministeriölle koskevan Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan unionin sopimuksen yhteensopivuudesta perussopimusten kanssa (2012/2615(RSP))

Cornelia Ernst
GUE/NGL-ryhmän puolesta

B7-0200/2012

Euroopan parlamentin päätöslauselma Euroopan unionin tuomioistuimen lausunnon pyytämisestä matkustajarekisteritietojen käyttöä ja siirtämistä Yhdysvaltojen sisäisen turvallisuuden ministeriölle koskevan Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan unionin sopimuksen yhteensopivuudesta perussopimusten kanssa
(2012/2615(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 218 artiklan ja erityisesti sen 6 ja 11 kohdan,

– ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi matkustajarekisteritietojen käyttöä ja siirtämistä Yhdysvaltojen sisäisen turvallisuuden ministeriölle koskevan Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan unionin sopimuksen tekemisestä[1],

– ottaa huomioon edellä mainittuun neuvoston päätösesitykseen liitetyn Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan unionin sopimuksen matkustajarekisteritietojen käytöstä ja siirtämisestä Yhdysvaltojen sisäisen turvallisuuden ministeriölle[2],

– ottaa huomioon komission tiedonannon matkustajarekisteritietojen (PNR) siirtoa kolmansiin maihin koskevasta kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta (KOM(2010)0492),

– ottaa huomioon 14. helmikuuta 2007 SWIFT-järjestelmästä, matkustajarekisteriä koskevasta sopimuksesta ja näistä kysymyksistä käytävästä transatlanttisesta vuoropuhelusta[3], 22. lokakuuta 2008 EU:n ja Australian välisen matkustajarekisteritietoja koskevan sopimuksen arvioinnista[4], 5. toukokuuta 2010 neuvottelujen aloittamisesta PNR- eli matkustajarekisteritietoja koskevien sopimusten tekemiseksi Yhdysvaltojen, Australian ja Kanadan kanssa[5] ja 11. marraskuuta 2010 matkustajarekisteritietojen (PNR) siirtoa kolmansiin maihin koskevasta kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta[6] antamansa päätöslauselmat,

– ottaa huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun 19. lokakuuta 2010 antaman lausunnon matkustajarekisteritietojen (PNR) siirtoa kolmansiin maihin koskevasta kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta annetusta komission tiedonannosta[7] ja 9. joulukuuta 2011 antaman lausunnon esityksestä neuvoston päätökseksi matkustajarekisteritietojen käyttöä ja siirtämistä Yhdysvaltojen sisäisen turvallisuuden ministeriölle koskevan Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan unionin sopimuksen tekemisestä[8],

---

[1] 17433/2011.
[2] 17434/2011
[3] EUVL C 287 E, 29.11.2007, s. 349.
[4] EUVL C 15 E, 21.1.2010, s. 46.
[5] EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 70.
[6] EUVL C 74 E, 13.3.2012, s. 8.
[7] EUVL C 357, 30.12.2010, s. 7.
[8] EUVL C 35, 9.2.2012, s. 16.

– ottaa huomioon 29 artiklan mukaisen tietosuojatyöryhmän 12. marraskuuta 2010 antaman lausunnon 7/2010 matkustajarekisteritietojen (PNR) siirtoa kolmansiin maihin koskevasta kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta annetusta komission tiedonannosta ja 6. tammikuuta 2012 päivätyn kirjeen, jossa käsitellään matkustajarekisteritietojen käyttöä ja siirtämistä Yhdysvaltojen sisäisen turvallisuuden ministeriölle koskevaa Amerikan yhdysvaltojen ja Euroopan unionin sopimusta,

– ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 16 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan,

– ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen sekä ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A7-0099/2012),

– ottaa huomioon työjärjestyksen 90 artiklan 6 kohdan,

A. ottaa huomioon, että lentoliikenteen harjoittajien PNR-tietojen käsittelemistä ja siirtämistä koskeva Euroopan unionin oikeudellinen kehys perustuu 17. toukokuuta 2004 tehtyyn neuvoston päätökseen 2004/496/EY lentoyhtiöiden PNR-tietojen käsittelemistä ja siirtämistä Yhdysvaltojen sisäisen turvallisuuden ministeriön alaiselle tulli- ja rajavalvontalaitokselle koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen sopimuksen[1] (jäljempänä "sopimus") tekemisestä;

B. ottaa huomioon, että unionin tuomioistuimen 30. toukokuuta 2006 antamalla päätöksellä yhdistetyissä asioissa C-317/04 ja C-318/04 kumottiin tämä neuvoston päätös, koska sillä ei ollut asianmukaista oikeusperustaa;

C. ottaa huomioon, että sen jälkeen kun Lissabonin sopimus tuli voimaan 1. joulukuuta 2009, uusien PNR-sopimusten tekemiseen on tarvittu parlamentin hyväksyntä ennen kuin neuvosto hyväksyy ne lopullisesti;

D. ottaa huomioon, että komissio parafoi uuden sopimuksen ja lähetti 23. marraskuuta 2011 neuvostolle sopimuksen tekemistä koskevan suosituksen, jonka neuvosto puolestaan allekirjoitti 14. joulukuuta 2011; toteaa, että parlamentti vastaanotti samana päivänä hyväksyntää koskevan neuvoston pyynnön;

E. ottaa huomioon, että sopimuksen tavoitteena on sen 1 artiklan mukaisesti määrätä PNR-tietojen siirtämistä, käsittelyä, käyttämistä ja suojelemista koskevat ehdot;

1. katsoo, että on oikeudellista epävarmuutta siitä, onko sopimusluonnos EU:n tietosuojalainsäädännön mukainen ja näin ollen myös siitä, onko se tässä suhteessa yhteensopiva perussopimusten kanssa; asettaa lisäksi kyseenalaiseksi sen, että oikeusperustaksi on valittu SEUT-sopimuksen 82 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 87 artiklan 2 kohdan a alakohta (poliisi- ja oikeudellinen yhteistyö) eikä SEUT-sopimuksen 16 artiklaa (henkilötietojen suoja);

2. päättää pyytää Euroopan unionin tuomioistuinta antamaan lausunnon sopimuksen yhteensopivuudesta perussopimusten kanssa;

[1] EUVL C 183, 20.5.2004, s. 83.

3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman tiedoksi neuvostolle ja komissiolle sekä ryhtymään tarvittaviin toimiin lausunnon hankkimiseksi tuomioistuimelta.